

Важливими чинниками, що впливають на цінову ситуацію на внутрішньому ринку є попит та пропозиція, якісні характеристики зерна та сезонність. Реалізуючи зерно одразу після збору врожаю виробники створюють сприятливу ситуацію для зниження цін. Ті виробники, які мають можливості для зберігання зерна, можуть дочекатись більш привабливої цінової ситуації та продати своє збіжжя за більш вигідною ціною та отримати більший рівень рентабельності.

Тому сьогодні важливим питанням для підвищення ефективності виробництва та реалізації зерна є забезпечення сільськогосподарських виробників не лише технікою та обладнанням для виробництва зерна, але і для його зберігання.

Незадовільне фінансове становище деяких товаровиробників не дає можливості оновлювати технічну базу для забезпечення більш ефективного процесу виробництва, але за допомогою об'єднання фінансових зусиль декількох виробників такий процес може стати можливим. Відповідно кооперування невеликих сільськогосподарських виробників є однією з можливостей забезпечення більш ефективного процесу виробництва та реалізації зерна. Підвищення ефективності виробництва зерна в області та в країні в цілому є необхідною умовою для забезпечення продовольчої та екологічної безпеки країни та розвитку її експортного потенціалу.

Література.

1. Бабан Т.О. Стан та оцінка ефективності виробництва ячменю в Україні / Т.О. Бабан // Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Гжицького. – 2014. – Т. 16, № 1 (1). – С. 25-31.

2. Забуранна Л.В. Економічна ефективність виробництва зерна та шляхи її підвищення в сільськогосподарських підприємствах / Л.В. Забуранна // Економіка АПК. – 2014. – № 3. – С. 55-61.

3. Материнська О.А. Економічна ефективність виробництва зернових культур в сільськогосподарських підприємствах / О.А. Материнська // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2521>.

4. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

5. Шпикуляк О.Г. Ефективність виробництва зерна сільськогосподарськими підприємствами: теоретико-методологічний аспект / О.Г. Шпикуляк, О.А. Материнська, Г.Ф. Мазур // Економіка АПК. – 2014. – № 12. – С. 42-49.

БУРЯК С.О., НЕЩЕНКО М.Є.*

*Харківський національний технічний університет
сільськогосподарства імені Петра Василенка*

ОСОБЛИВОСТІ ПІДХОДІВ ПРИ ФОРМУВАННІ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Відповідно до загальної теорії конкурентні переваги є результатом зниження собівартості продукції, високого ступеня диференціації товарів, розумного сегментування ринку, впровадження нововведень, швидкого реагування на потреби ринку тощо [4].

Формування конкурентних переваг є можливим з точки зору різних економічних напрямів – економіки підприємства, менеджменту, маркетингу, логістики тощо [2].

Під конкурентними перевагами, з точки зору економіки підприємства, слід розуміти результат зниження виробничої собівартості, впровадження інновацій, підвищення продуктивності праці, покращення рівня кваліфікації персоналу, характеристики якості продукції та багато іншого.

* Науковий керівник – Мандич О.В., к.е.н., доцент

За основами менеджменту, конкурентні переваги підприємства – це результат прийняття оптимальних управлінських рішень, раціональної організації виробництва, використання ефективних методів стратегічного і тактичного планування, підвищення мотивації персоналу та контролю.

За теорією маркетингу, конкурентні переваги – це результат правильності використання комплексу маркетингу на підприємстві, зокрема, стратегій товарної і асортиментної політики, ціноутворення, політики розподілу і просування продукції.

З точки зору фінансової діяльності, конкурентні переваги – це забезпечення стабільного фінансового стану, фінансової стійкості та зростання власного капіталу підприємства, залучення інвестицій у проекти, що приносять високі доходи за найменшого ризику.

Через призму підприємництва, конкурентні переваги – це умови виживання підприємства в конкурентному середовищі й джерело одержання максимального прибутку від провадження виробничо-господарської діяльності підприємства.

За концепцією логістики, конкурентні переваги – це результат економії та ефективного використання матеріальних ресурсів (у різному їх прояві). Саме застосування логістичного підходу до формування конкурентних переваг аграрних підприємств, як одного зі шляхів підвищення їх конкурентоспроможності, і є основою проведення даного дослідження.

Однак, на нашу думку, найбільш вдалим є визначення конкурентних переваг через конкурентоспроможність підприємств. При чому, в першу чергу, при формуванні їх ринкової позиції. Це викликано тим, що саме позиція підприємства та його продукції на ринку визначає його поведінку при провадженні своєї поточної виробничо-комерційної діяльності [2-4]. В кінцевому результаті, саме цей вид діяльності для сільськогосподарських підприємств і є основним джерелом отримання та максимізації прибутку.

Література.

1. Балабанова Л.В. Маркетингове управління конкурентоспроможністю підприємств: [Монографія] / Л.В. Балабанова, В.В. Холод. – Донецьк : Дон ДУЕТ, 2006. – 294 с.
2. Іващенко О.В. Економічна сутність категорії «ринок» / О.В. Іващенко // Вісник ХНАУ. Серія «Економіка і природокористування». – Випуск 5.– X. : ХНАУ, 2007. – С. 161-165.
3. Іващенко О.В. Формування прибутку с сільськогосподарських підприємствах / О.В. Іващенко // Вісник СНАУ. Серія «Економіка та менеджмент». – Вип. 4 (35). – Суми : СНАУ, 2009. – С. 71-76.
4. Мандич О.В. Основні фактори формування ринкової позиції зерновиробників / О.В. Мандич // Вісник ХНТУСГ. – Вип. 149. – Харків : ХНТУСГ, 2014. – С. 224-229.
5. Портер М. Международная конкуренция: Конкурентные преимущества стран / М. Портер; пер. с англ. – М. : Международные отношения, 1993. – 896 с.

ВАСЮТИН Н.І.*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ КУКУРУДЗИ НА ЗЕРНО В УКРАЇНІ

Кукурудза є однією із найбільш важливих сільськогосподарських продуктів і займає суттєве місце в структурі виробництва зернових. Виробництво цієї культури підтверджується тим, що вона має високу продуктивність та можливість різностороннього використання. За обсягами виробництва, незалежно від урожаю інших культур, кукурудза практично завжди посідає третє місце.

* Науковий керівник – Колтаченко Н.М., ст. викладач